

[Inger Gautier Schmit.]

mene, idet Resultatet saa vilde blive, at en stor Del Kvinder gik ud i Livet uden fjer-neste Indsigt i eller Kendskab til det saa vigtige Forhold, Husholdning. Det offentlige har saa taget Sagen op, til Dels tilskyndet fra private Kvindeinstitutioners og -organisationers Side, og vi ser nu Undervisningen i Husholdning tage sin Begyndelse allerede i Barneskolen og med offentlig Støtte fortsættes paa Efterskoler og Aftenskoler, hvor man i de sidste Aar har haft et meget stort Antal Elever. Man ser en Mængde Husholdningsskoler og Husholdningsseminarier oprettet, altsaa det offentlige og det private Initiativ har erkendt, at denne Opgave ikke alene maatte tages op i Hjemmene, men ogsaa uden for Hjemmene, og da det er saa store økonomiske Værdier, det her drejer sig om, ca. 1 Milliard Kroner — jeg tror, vi for nogle Aar siden var oppe paa 1 200 Mill. Kr. — saa er det klart, at hvad der her kan gøres i Retning af at administrere disse Penge paa bedste og nyttigste Maade, det bør gøres fra Samfundets Side. Og det er da i første Linie det, som vi fra vor Side finder tiltalende ved Lovforslaget, at dette Formaal kan forfølges.

Selv om man, som sagt, har oprettet adskillige Husholdningsskoler og Husholdningsseminarier, er dog stadig fra en Mængde ledende Kvinders Side fremhævet det nødvendige i at have et Husholdningsraad, som kunde vejlede de tusind Husmødre rundt om i Landet, der ikke selv har Lejlighed til at sætte sig ind i, hvorledes de forskellige Varer produceres, og hvad de indeholder, saaledes at de fuldt ud kan bedømme deres egentlige Værdi. Man har da samlet sig i Ønsket om at faa et saadant Husholdningsraad, der kunde være vejledende og oplysende for Landets Husmødre. Denne Tanke finder vi naturlig og rimelig, og derfor har vi givet Lovforslaget, saadan som det foreligger, vor Stemme i det høje Landsting og vil gøre det her i Folketinget.

De Penge, som midlertidigt bliver stillet til Raadighed for Husholdningsraadet, de 20 000 Kr., som tidligere var tildelt Dr. Hindhede til lignende Forsøg, er en saa beskeden Sum, at vi finder det rimeligt, at de stilles til Raadighed for dette Formaal. Loven skal dog, som bekendt, begrænses til 3 Aar, idet man jo endnu staaer noget usikker over for, hvorledes hele Raadet vil komme til at arbejde, hvordan dets Virkefelt vil komme til at ligge, og hvordan Resultaterne af dets Arbejde vil forme sig. Det bliver saa ud fra disse Resultater, at man om 3 Aar vil kunne tage ny Stilling til Loven,

eventuelt udvide Lovens Beføjelser, dersom Raadets Virksomhed har vist sig at være praktisk. Det ligger altsaa i dette Husholdningsraads og i dets Ledelses Haand, hvorvidt Tanken skal videreføres, og jeg finder derfor, det er et ikke ringe Ansvar, der lægges paa de Repræsentanter, der her skal begynde en Virksomhed, som skulde kunne blive til Gavn for de tusind Husmødre Landet over.

Med Hensyn til Sættelsen har vi fra vor Side intet principielt at indvende. Hvis jeg skal gøre en Bemærkning om rent udvortes Ting til § 1, saa synes jeg, det er en underlig Maade, hvorpaa man har opstillet de forskellige Organisationer, der skal repræsenteres i Udvalget. Jeg synes, Kvindeorganisationerne kunde være fulgtes ad, og at Landboorganisationerne kunde være fulgtes ad, men det er jo en ganske udvortes Ting, som jeg maaske faar en Forklaring paa i Udvalget.

Jeg finder det ligeledes ganske naturligt, at der knyttes et Sekretariat til dette Husholdningsraad, og at Lederen af dette er husholdningsteknisk dygtig. Man har i Landstinget interesseret sig meget stærkt for dette Udtryk, husholdningsteknisk, og fundet, at det er en bemærkelsesværdig ny Gløse i dansk Sprogbrug. I og for sig synes jeg ikke, den er særlig indviklet, idet Teknik jo er et meget kendt Udtryk, og Husholdning ogsaa. Jeg finder, det er et velvalgt og let forstaaeligt Udtryk, hvilket jo vil være en Fordel for den højtærede Indenrigsminister, naar han skal udnævne Lederen af dette Sekretariat, som altsaa skal sidde inde med disse Færdigheder.

Der har fra konservativ Side rejst sig nogen Betænkelighed, som i hvert Fald foreløbig er resulteret i, at man ikke har kunnet stemme for Lovforslaget; Betænkeligheder, som jeg dog synes, at man under Arbejdet i Landstinget i nogen Maade maa siges at have afkræftet. Jeg ved ganske vist, at der fra Industri og Handel er rettet Indvendinger mod Lovforslagets Rækkevidde, mod dette, at Lovforslaget begiver sig ind paa Omraader, som kunde siges at være farlige for visse Grene inden for Handel og Industri, men jeg maa nu alligevel mene, at man gennem de Bestemmelser, som findes i § 3, Stk. 2, har indført en saadan Ordning, at der næppe kan tænkes at ske nogen Skade for Handel eller industrielle Virksomheder.

Der er endvidere rettet Kritik mod Stk. 3 i samme Paragraf, hvor der tales om, at man kan anvende en vis Form for Reklame. Hvis det var saaledes, at dette Udvalg i udstrakt Grad kunde reklamere